Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 1

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library of Sweden

Bengtsarvet, Grycksbo den 1 Sept. 1937. 1

Min älskade!

Här komma nu de franska breven — skjut inte på pianisten!

Och tack för det så välkomna brevet, och tack för att du nämnde om I. B:s besök!

Så lyckönskar jag dig till att du har ladorna fulla och kan motse vintern med lugn i det avseendet. Det ser ju lovande ut också i fråga om de väntade tjänsteandarna. Jag vill hoppas det allra allra bästa för dig.

Och så upprepar jag min varma och uppriktiga bön, att du kommer till mig i höst. _Nästa år_, då det blir en så stor dag i November, kanske du bör vara på Mårbacka, men _nu_, för sista gången, kan du väl vara hos mig och bjuda Gerda bo på Åsta. Vi skulle inte alls ställa till något bullersamt, utan ha det lika fridfullt, som jag hade på min 75-årsdag i fjol. Säg inte nej, utan tänk på saken!

Ännu vet jag inte när jag skall resa härifrån, så att ännu kan du mycket väl skicka brev två gånger,

Man skall inte "pjipa", men nog har det varit svårt att inte få komma utom dörren dessa härliga veckor. I morse var temperaturen +2 grader, och sen går det väl "herunter".

Innan jag reser, skall jag skicka tillbaka Schück. Du måste läsa den. Det är så trevligt, när Tegnér skriver sin mening, så klokt och så korrekt.

--- Nyss fick jag påringning av Ellen Frieberg, som kommit tillbaka. Hon berättade, att hon just hade mött Gerda ute och att Gerda sett så bra och så fin ut i ny, stilig kappa och dito hatt.

Men vet du vad hon vidare berättade! Jo, att hon, som tillbringat största delen av sommaren i Skåne, också varit på Torup och blivit så utmärkt väl bemött.

Det var på en sådan (?) visning till förmån för de blinda, och Ellen hade, förmodligen, låtit sin son Torsten, som är överläkare på blindavdelningen å Malmö lasarett, skicka in sitt kort och göra sig till godo detta genom att säga sitt ärende vara, att tacka för den vänlighet, som visades de blinda.

Som sagt, friherrinnan hade varit högst förtjusande, hade låtit dem låna "Jammersminde" (du vet) i ytterst elegant band.

Ellen berättade (i telefon!), att hon hade hört sägas om frih. C., att hon så lätt fattade behag i människor, men snart stötte dem bort. Jag vet inte om det var på detta, som Ellen syftade, då hon berättade, att frih. hade övergivit professorskan Pfannenstill för hennes syster, fru Claëson, som nu står högt i gunst.

Frih. hade också talat om dig och planerna på en Falu-resa i våras.

Få se om du får besöket nu.

Kan du förlåta denna tvärlåsta stil? Jag riktigt skäms, hade inte märkt, att bläcket var så gott som utsinat på första sidan.

Allt gott över dig, min älskade!
Skicka mera arbete! beder

Din

Valborg.

P.S. Jag är litet orolig för "Syster", att hon sörjer (sig till lungsot!) Hilmer är tystlåten, men jag undrar om "föremålet" kanske inte vågar binda sig vid en så pass klen varelse genom att tala om förlovning. Emellertid har jag skaffat kina-vin som medel mot hennes blekhet —

[illegible]